

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24134/2023
13.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Зорана Хацића, председника већа, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић, Марије Терзић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Игор Симић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радмило Стојић, адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3039/2022 од 23.11.2022. године, у седници одржаној 13.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3039/2022 од 23.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3039/2022 од 23.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 137/2022 од 22.02.2022. године, одбијени су тужбени захтеви тужиле којим је тражила да се утврди да има право својине на 1/1 идеалних делова на стану број .., површине 25,50 м2, који се налази на четвртој етажи – у оквиру таванског простора стамбене зграде намењене за колективно становање у Београду у улици ... број .., по структури студио, гарсоњера, све постојеће на катастарској парцели .. КО ..., што би тужени био дужан да призна и трпи и да се обавезе тужени да са свим лицима и стварима исели из стана број .., површине 25,50 м2, који се налази на четвртој етажи у Београду у улици ... број .., по структури студио, гарсоњера, све постојеће на катастарској парцели .. КО ..., те да тако ослобођен стан од лица и ствари преда у посед тужиле (став први изреке). Обавезана је тужиле да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.000,00 динара у року од 15 дана од пријема отправке одлуке под претњом извршења, са каматом од извршности пресуде до исплате (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3039/2022 од 23.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 137/2022 од 22.02.2022. године (став први изреке). Одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон; у даљем тексту: ЗПП), је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност посебне ревизије на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева.

Правноснажном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву тужиље за утврђење права својине и предају државине, одбијањем на основу одредаба чланова 21, 37. и 41. Закона о основама својинскоправних односа. Образложење побијане пресуде за одлуку о одбијању тужбеног захтева не одступа од досадашњег тумачења и примене материјалног права на утврђено чињенично стање, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужиља ревизијом указује на чињенична питања конкретног спора и не доставља доказе о постојању различитих судских одлука у чињеничној и правној ситуацији сличној оној каква је у конкретном случају, а њено истрајавање на наводу о погрешној примени материјалног права није поткрепљено наводима о постојању неуједначених пресуда, нити потреби за разматрањем правног питања од општег интереса или новим тумачењем права.

С обзиром да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП чије би постојање ревизије учинило изузетно дозвољеном, Врховни суд је одлучио као у првом ставу изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије и по општим правилима из члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, којим је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3) осим из члана 404. овог закона.

Имајући у виду да је у овом парничном поступку као вредност предмета спора која се побија ревизијом означен износ од 100.000,00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (што је гранична вредност за изјављивање ревизије у смислу

члана 403. став 3. ЗПП) ревизија је недозвољена, те је одбачена другим ставом изреке овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Зоран Хаџић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**